

Mouzovský žurnál 3

XVIII. ročník

2004

OBSAH

Tábor 2004	3
Ohlédnutí za letošním táborem	
Nouzovský Cross triatlon	5
Blondákova reportáž z neobvyklého závodu	
Táborové stavby (6)	9
Seriál o historii táborových staveb, tentokrát o obytných stavbách	
Informace a zajímavosti	11
Informace o akcích budoucích i minulých, zajímavosti	

← Obrázek na titulní straně:

*Nouzovská superstar - Ilon Czák
a jeho tanečník Teplý Toník*

**19. srpna uplynulo 6 let
od tragické smrti našeho
kamaráda Kuby**

Nouzovský Žurnál, ročník XVIII, číslo 3

vyšlo 9. října 2004 v Kolíně - uzávěrka 2. října 2004
foto: Slon, Ještěr, Tom, Čmelák, Šéďa, archiv Průzkumník
číslo 4 vyjde v prosinci 2004

internet: <http://www.pruzkumnik.cz>
e-mail: info@pruzkumnik.cz

TÁBOR 2004

Že letošní tábor byl inspirován knihami Jaroslava Foglara, ví každý. Ale z historického hlediska je tento tábor význačný jinou věcí. Skončily ešusy! Táborníci sice s sebou ešusy mají pro případ vícedenní výpravy, ale v jídelně se jí z plastového nádobí, které se myje centrálně. Hygienické předpisy jsou stále tvrdší.

Ale nebojte se. Ochranné přilby zatím povinné nejsou (jak dlouho?). To jen přišel déšť.

Dále pokračovala přestavba srubu. Jednoho krásného večera vzplál v krbu poslední oheň a druhého dne nastoupila likvidační četa. Místo po krbu zaujmou krbová kamna.

Proběhly také přípravy na boční přístavbu spojené s pokácením dvou stromů, rozsáhlých náročných zemních prací a postupnou likvidací boční verandy.

A co dál? I Nouzov zachvátil mor zvaný Superstar a etapy celotáborové hry byly tradičně velmi vypečené.

NOUZOVSKÝ CROSS TRIATLON

vypráví Blondák

O tom, že se o prázdninách chystá nějaký závod, jsme od Tomáše slyšeli od Vánoc. Málokdo tomu ale věnoval větší pozornost a vlastně nebylo ani čemu. V jakých disciplínách se vlastně bude závodit, zůstávalo zahaleno tajemstvím a dovolil bych si podezřívát pořadatele, že to nevěděli ani oni sami. S postupem času se začaly objevovat různé zprávy či fámy, ale jasno bylo až dva týdny před závodem. Čeká nás Cross triatlon. Tedy plavání, kolo a běh. To vše proložené střelbou ze vzduchovky, lehy sedy a bůhví, čím ještě.

Den závodu byla jedna (po ránu) ospalá prázdninová neděle. Konkrétně 22. srpna 2004. Zhruba od osmi hodin se na tábořiště T. K. Průzkumník sjíždějí první závodníci. Nebo přesněji: přítomni jsou pořadatelé: Skyslo a Tom a rozhodčí, technická podpora, zapisovatelky a první pomoc v jednom: Katka a Zuzka. První závodníci Slon a Buggy pomáhají pořadatelům ještě s přípravou plavecké tratě a napjatě očekávají, kdo všechno vlastně přijede. Přítomni jsou již Jana G. a Verča, jisté je, že má přijet Lucka a Pavel spolu s kamarády. Na ty se těší snad každý. Okolo 11 hodiny přijíždí Janinka a já. Takže od teď už vím přesně, jak to bylo... Ti nejlepší na sebe nechávají čekat. Postupně se objevuje Víťa, Gogo a Martin. No a nám trne úsměv na rtech. Přeci jen, to už jsou opravdoví sportovci. Gogo, bývalý člen oddílu, přijíždí se svou rodinou na kolech z Kolína. A my, kteří jsme se nechali přivést Kosovou avíí, jen tiše obdivujeme malou Janičku, jeho dceru, kterou znáte z Arsinoi. Martin přijíždí sice autem, ale zase s tříčlenným realizačním týmem. A ta kola! Kam se hrabem. I Buggy si vypůjčil nějaké rychlokolo. Vůbec tomu nerozumím, a tak zůstanu u ceny. Prý stálo 70 000... Napjatě čekáme na Lucku, neboť její nechuť k jízdě na kole je všeobecně známá. V půl dvanácté dává o sobě vědět. Že mají zpoždění. Nakonec přijíždějí tři. Lucka, Pavel a Tomáš.

Zatímco je každému přiděleno číslo a převlékáci místnost (tedy přesně - stan), připravuje si Tomáš proslav. Vypráví o 13 námořnících, kteří založili tradici slavného Ironmana. Z třinácti jich dokončilo osm... A potom už jen technické záležitosti. Co nás tedy přesně čeká? Zhruba 250 metrů plavání v Křížové rybnice, běh na louku, 20 leh sedů, dva zhruba 11tikilometrové okruhy

Na startu s optimismem

Vypadá to radostně, jen ta voda má 14 stupňů

na kole, střelba ze vzduchovky a závěrečný běh (odhaduji tak 5 km). Přípravy vrcholí. Buggy zjišťuje, že na vypůjčeném kole to nebude zas tak jednoduché, Skyslo mění duši u předního kola, Víťa omotává nedržící sedlovku lepící páskou... Ostatní si připravují hromádky s oblečením tak, aby se mohli rychle převléknout, a jsou rádi, že těch lehu sedů není sto, jak si původně Tomáš představoval. Podle rozhodčích (Zuzka a Katka) musí dres přesně odpovídat předpisům, a tak s reptáním lepíme čísla na záda všech závodních souprav. Ostatně čísla máme i v depu na stanech. Abychom se třeba nespletli...

Se zpožděním se převlékáme do plavek a vyrážíme k rybníku. Máme však na sobě mikiny. Je totiž opravdická zima a do vody se nechce ani těm největším otužilcům. Gogo má dokonce plavky s dlouhými nohavicemi až ke kotníkům. Po příchodu na hráz zjišťujeme, že bójky, u kterých se mále otáčet, nejsou ideálně na svých místech, ale pokus o jejich přemístění se stejně nezdařil. Sundáváme mikiny a proklínáme fotografy, kterým trvá fotografování příliš dlouho.

Klepeme strašnou kosu. Ale naštěstí si ještě neumíme ani představit, co nás čeká ve vodě... Ti zkušení nasazují brýle a čepky a ti, kteří nejsou s vodou kamarádi, jako třeba Slon, propadají panice. Ani se jim nedivím. Čekáme na povel. Od této chvíle však musím popisovat jen to, co se přihodilo na trati mně. O ostatních jsem neměl vůbec přehled. Jednak díky rudé barvě před očima, jednak mi dali náskok. A je to tady. Start!

Třináct kamarádů na život a na smrt se na dvě hodiny mění na soupeře. Třináct zimou rozklepaných a promodralých těl se ve stínu všech

Netradiční vsuvka - 20 sedů-lehů

Blondák závod absolvoval způsobem start - cíl

Krosová pasáž nad latrínami

olympiád a vzletných frází rozhodlo tuhle neděli stoupnout si s ostatními na start. Překonat sám sebe. Závodit s ostatními. Zúčastnit se závodu, který nemá jediného diváka, o kterém nikdo nikdy neuslyší. Prostě tak. Dokázat to. Sobě. Pro úsměv ostatních.

Kdo skočí první? Žádné ostré lokty nečekejte. Vteřiny zatím nerozhodují. Nevím, kdo byl první, každopádně byl odvážný. Ostatní jako jedno tělo za ním. Skvěle odstartoval Buggy. A neodpustil by mi, kdybych nezdůraznil, že prvních dvacet metrů to byl on, kdo vedl závod. V čele závodu. Skvělý pocit. Ale jedno vám ale řeknu. Ta voda byla pekelně studená. Pekelně asi není dobré slovo. Křížův rybník je průtokový, stále z něj odtéká velké množství vody do mlýnského náhonu. A tak se voda nestihne pořádně prohřát. Zvláště když tři dny před tím hodně prší a je zima. Mně se plavalo velmi špatně. Zima mi byla převeliká a úplně jsem se těšil až budu moct při nádechu vynořit z vody alespoň hlavu. Předpokládaný boj u bójky se nekonal. Jen jsem se zapletl do kotvícího provazu.... Na zpáteční cestě k hrázi mi docházely síly, ale čekalo nás ještě jedno kolečko. 250 metrů není dlouhý úsek, a tak nikdo neuplavala ani nezůstával pozadu. Vytvořila se taková dlouhá nudle. A já jen tušil, jak Slon někde zápasí. Vůbec jsem mu to v tu chvíli nezaviděl. Díky brýlím se mi podařilo plavat vpředu a vím, že za mnou plavala Janinka, Gogo a velmi dobře Pavel. Trošku jsem nechtěl poslechnout Tomáše, který na mě ze břehu křičel, že mám plavat ke schůdkům. Tam se mi vůbec nechtělo, zvláště když boty jsem měl úplně někde jinde. Ale když už křičel asi po třetí, nedalo se nic dělat a změnil jsem směr. A věřte, že to byl krásný pocit, vylézt z vody. S mokřýma nohama to jde do botasek velmi špatně, a tak chvíli zápolím a vyrážím mírným poklusem směrem k táboru. Na rychlý běh nemám ani pomyslení ani síly. 20 leh sedů je ale hračkou a já se těším do stanu na cyklistický trikot. Alespoň něco.

Nasedám na kolo a vidím, že skvěle se vede Verče. Je druhá, a to čekal málokdo. Začátek trasy vede k rybníku, a tak potkávám několik soupeřů ještě v plavkách. Vidím Slona a vím, že je to dobré. U Křížova mlýna zapínám tachometr. Chvilku zápasím s klipsnami, ale prokřehlé ruce vypovídají službu.

Trasa je značena oranžovými puntíky a šipkami. Navíc tuším, kudy se asi pojede. Ty kolečka a šipky jsou sprejem, takže by mohly vydržet i do příštího roku. Okruh je vytyčen takto: Po silnici k hospodě, tam doprava a přes dvůr

mezi poli k Letci. Tam je opět asfaltka, pro crossové kolo ideální. Jenže asfaltka odbočuje a značená cesta vede dál... A poté se ztrácí i ta cesta. Hrome! Navíc terén se svažuje k potoku. Velmi obtížná trať. Kličkuji mezi stromy a bojím se, aby se mi nezapletl klacek do kola. Na poslední obtížně brzdím, ale podařilo se a já nekončím hlavou v potoce... Slézám a potok (Skvrňovský) přeskakuji raději s kolem na zádech. Později se dozvídám, že v těchto místech Pavel píchnul zadní kolo. Za potokem je krásná louka, jen se to po dešti trochu smeká. Odbočuji na cestu podél Bohouňovického potoka směrem ke starému tábořišti. Tam na nás organizátoři vymysleli malou zlomyslnost. Vyznačili malou smyčku do lesa a zpět podél Doutháku. A tento úsek byl z celé trati asi nejtěžší. Je po dešti, takže je bahno a kaluže. Navíc jsou v poměrně vysoké trávě schované velké kameny. A je to docela sešup! Myslím, že jsem to projel dost odvážně a také jsem za to zaplatil osmou na zadním kole. Jediný, kdo zabloudil, byl Slon, a tak se musel v těchto místech asi dvě stě metrů vracet, což ho na podmáčené louce muselo stát nějaké síly. A potom už je to jednoduché. Okolo Pečečáků do zatáčky do Hryzel. Sjezd po silnici k Davídkovu mlýnu a lesní cestou podél potoka na Buda. Jenže pak zas do kopce. A lesem. Tady potkávám Tomáše, který mi sděluje, že se jede ještě jedno kolo. Chci ho zabít. Jenže je tam taky Janička s mamkou a ty mě tak báječně povzbuzují, že s úsměvem přidávám. Jenže vevnitř se to vaří. Už nemůžu. Myslím jsem si, že se jede jen jedno. A tak přes hrozné kořeny do zatáčky, nebezpečný sjezd k latrínám a ještě jednou. Alespoň vím, co mě čeká. Už se nemusím bát, že zabloudím. Je to hrozný pocit nevidět nikoho před sebou ani za sebou. Jen sám a líné nohy. Jistě je, že na kole se rozhodovalo. Podle tabulky můžete vidět, kdo zajel dobře (Gogo, Skyslo, Slon) a komu se příliš nedařilo. Možná však na první pohled nepoznáte, že Lucka, Janinka, Jana a Víťa si vytvořili vlastní skupinku a na těžkém terénu bojovali společně. Já už mám v tu dobu nohy a obličej plný bahna. Roztrhnutý trikot od ostružin nepočítám. Je to boj. Ještě že padám do měkkého - do bahna a kaluží.

Ale už je tu tábořiště. A kolo mám za sebou. Konečně. Jsem zvědavý na střelbu. Ale celkem to jde. Minul jsem jen jednou. A to je ještě v limitu. Pro jistotu jsem si vybíral ty největší terče. Střelbu podle výsledných tabulek zvládli všichni, jen Verča odcházela s trestnou minutou. Na tři zásahy bylo deset diabolek. Za každou další

Druhá vsuvka - střelba

Buggy dobíhá do cíle

minuta navíc...

A je tu běh. Už se těším. Znovu se převlékám a branou s nápisem Sluneční zátoka vyraším na trať. Pro dnešek se to opravdu hodí. Nikde nikdo (kromě všudypřítomných rozhodčích) a to mě znervózňuje. Začínám si myslet, že na mě ušili všichni nějakou boudu a teď se někde válí v lese. To jim nedaruji.

Trasa je poměrně obtížná. Hodně převýšení. Po cestě na Vavřinec až na louku. Potom mírně z kopečka dolů na Veverov, kde Stopaři právě bourají tábor a Kosa tahá traktorem v bahně zapadlou avii. Od Stopařů přes mostek a zase do kopce. Poté trochu po poli nad statkem a po asfaltce směrem zastávka. Odsud dolů podél skály přes Gabčíkovo a aby toho nebylo málo tak ještě jednou. Při druhém okruhu na mě u Stopařů dotírá Bak, což je pes pro mě neznámého plemena, ale upřímně: velký jako tele. A když pozná, že si s ním momentálně nechci hrát, tak mě chytá za zadek. Krev neteče, tak běžím dál. S Jaruškou a Keťou (majitelé psa) si to vyřídím později. Snažím se zrychlovat, ale vůbec to nejde. A tak síly zbývají jen na závěrečný sprint po

louce. Padám do cíle. Cíl? Konečně. Ale není to tak hrozné. Druhé kolečko se běželo lépe než první. V prvním si nohy nemohly nějak zvyknout. I při běhu jsem na trati nikoho nepotkal. A tak jsem se orientoval jen podle čísel z dresů, které byly různě poztrácené po zemi. Zejména cyklistický okruh jimi byl posetý, a tak si říkám, tady jela trojka, tady šestka...

V cíli mám možnost vidět, jak to jde ostatním. Přibíhá Pavel, který musel pro defekt vzdát, ale přesto běžecský úsek absolvoval. Jako druhý se objevuje Skyslo a za ním Gogo. Po nich společně, ruku v ruce prothávají pásku Martin se Slo-nem. A za nimi, teď se držte, Verča. Potom Buggy, Víťa a Tomáš. A nakonec společně holky - Lucka, Jana G. a Janinka. Obdivuji je. Musely zvládnout to co kluci. Bez jediné úlevy. Stejná trať, stejné podmínky. Jsou vážně dobré.

Prostě skvělý závod. Chtěl bych poděkovat pořadatelům Skyslovi a Tomášovi, kteří si splnili, co si předsevzali, rozhodčím Kátě a Zuzce, které se o závodníky skvěle staraly a během závodu jim se vším pomáhaly. A hlavně soupeřům. Bez nich by nikdo nemohl vyhrát. Bez nich by nebyl ani závod, ani nic. Vzpomínám na jejich srdečné a bezprostřední vypravování zážitků po právě skončeném závodě. Obdivuji čtyři statečné holky, obdivuji Verču, která se vyrovnala těm nejrychlejším klukům. Obdivuji Slona, který, přestože nesnáší vodu, závod podstoupil.

Všichni přítomní

Obdivuji Buggyho, který vše absolvoval s obrovským zápalem a nadšením. Obdivuji cizince, že se k nám přidali. Obdivuji Skysla, že mě nechal vyhrát.

A pak už jen smýt bahno ve vyhřáté koupelně, zatleskat vítězům i poraženým a nezbyvá nic už, co nerodáno. A hurá domů. Zase za rok. Já se těším. Jsem vděčný, že mám takových dvanact soupeřů. Neměnil bych je za žádného Frederickse ani El Guerrouje natož Phelpse. A tak za rok určitě přijedte i vy. Závodit, to je jasné. Tady nezáleží na svalech ani na tréninku, vždyť ten opravdový sval tuče dvakrát do vteřiny.

Výsledky:								
		plavání	kolo	běh	převlékání	celkem	muži	ženy
1.	Blondák	5:36 (1.)	1:04:34 (1.)	21:55 (1.)	5:34 (1.)	1:37:39	1.	-
2.	Skyslo	6:00 (5.)	1:08:54 (2.)	24:04 (4.)	8:49 (4.)	1:47:47	2.	-
3.	Gogo	5:47 (2.)	1:11:31 (3.)	23:54 (3.)	8:31 (3.)	1:49:43	3.	-
4.	Oliver Martin	7:10 (10.)	1:15:52 (5.)	27:33 (5.)	11:03 (5.)	2:01:38	4.	-
5.	Slon	7:27 (12.)	1:14:29 (4.)	28:34 (7.)	11:08 (6.)	2:01:38	4.	-
6.	Verča	6:04 (6.)	1:21:48 (6.)	27:34 (6.)	11:53 (7.)	2:07:19	-	1.
7.	Buggy	7:47 (13.)	1:43:10 (7.)	31:51 (9.)	7:03 (2.)	2:29:51	5.	-
8.	Víťa	5:58 (4.)	1:45:28 (12.)	29:12 (8.)	13:57 (11.)	2:34:35	6.	-
9.	Tomáš	6:58 (8.)	1:43:10 (8.)	38:42 (10.)	13:08 (8.)	2:41:58	7.	-
10.	Jana G.	6:58 (8.)	1:45:04 (10.)	40:26 (11.)	13:22 (10.)	2:45:50	-	2.
11.	Janinka	5:54 (3.)	1:45:26 (11.)	40:27 (12.)	14:03 (12.)	2:45:50	-	2.
12.	Lucka	7:14 (11.)	1:44:57 (9.)	40:27 (12.)	13:12 (9.)	2:45:50	-	2.
-	Pavel	6:06 (7.)	nedokončil	23:10 (2.)	nedokončil	nedokončil	-	-

TÁBOROVÉ STAVBY (6)

Rozestavěný srub na jaře 1988 a jeho stavitelé - Dodo, Pitras a Starosta

Obytné stavby

Hryzelské tábořiště po celou dobu své existence fungovalo jen po dobu tábora. Když jste sem přijeli během roku, museli jste spát pod širákem. Proto už při stavbě první nouzovské kuchyně se počítalo s tím, že během roku bude možné v kuchyni přespávat. Jako ložnice sloužil zásobák, spalo se v regálech. Tuto praxi nezměnila ani stavba nové kuchyně. Ovšem euforie z úspěšného vybudování velkolepé stavby vzbudila budovatelské nadšení zejména u mladých instruktorů, kteří se rozhodli, že postaví nic menšího než srub. A skutečně během školního roku 1987 / 1988 srub za pomoci svých kamarádů (tzv. klub Western) a dalších přátel postavili. Konečně tedy byla k dispozici důstojná celoroční základna.

Poté stavební ruch na nějakou dobu utichl. Když pak roku 1994 Starosta a Pitras přišli na jedné červnové poradě vedoucích s plány nových staveb na tábořišti, dostavilo se místo podpory hromadné zděšení. Zejména zmínka o postupném oplocování louky některé vedoucí doslova nadzvedla. Padlo i pár slov o sabotáži. Takhle to dopadá, když je malá informovanost.

První realizovanou stavbou byla tzv. banka. Pitrasovi se na sněmu ČTU, který se konal na

Budování základových patek srubu (1987)

Nosný rošt srubu (1987)

tábořišti Mustangu v Zeleném údolí, zalíbily zdejší stavby. Jisté, tábořiště působí dobrým dojmem, prostor je celý využitý. Rozdíl však byl v tom, že šlo o louku minimálně pětikrát menší než louka Průzkumníků a je ze všech stran sevěná lesem. Podobným případem je tábořiště Krokoklubu umístěné v úzkém cípu louky o něco výš proti proudu potoka. Tábořiště Havráňat bylo celé v lese.

Banka je stavba velikosti patrového stanu, která slouží jako vůdcák a obydlí pro některého vedoucího. Není tedy divu, že se ti, co tyto stavby znají, zděsili, když si něco takového představili vedle nouzovského srubu. Pitras se je snažil uklidnit, že stavba bude o něco větší, ale nebyl schopen uspokojit jejich představivost, takže pochybnosti nepřestaly.

Další vlna protestů nastala, když během invaze Starosta vykolíkovoal půdorys stavby. Stavba byla skutečně velká a to tak, že dosahovala až k ohništi. Když Šeďa popáté zakopl o vyměřovací kolík, naštvál se. Pitras pod tíhou argumentů Šárky, Jany a Šedí uznal, že je stavba moc vpředu a že může couvnout o metr dozadu až na hranici pozemku. Starosta posunul stavbu zase zpátky dopředu, ale nakonec uznal, že zasahuje k ohni přilíši a přesunul verandu zepředu na bok proti srubu. Nakonec ji zrušil úplně.

Stavba začala a vášně postupně ochladly. Všichni si pomalu dokázali představit, jak bude vypadat, takže zjistili, že s bankami v Zeleném údolí má společného pramálo, snad jen zamýšlený účel. Jinak je to chatka pro čtyři lidi, jejíž výška dosahuje půdy srubu.

Původně chtěli mít kluci chajdu na tábor hotovou. Tento šibeniční termín podporoval domněnky o narychlo udělané malé stavbičce hyzdíci okolí. Kluci termín samozřejmě nestihli, ale pracovali pořádně, takže počáteční obavy se nesplnily.

„Já už to vidím,“ těšil se Starosta. „Na štítu bude velký nápis BANK OF CITY.“

„Uděláme ozdobný vyřezávaný štít,“ navrhol Marian.

„Už tě vidím, jak na to jdeš s lupénkovou pilkou,“ dobíral si ho Čert.

Stavba byla dokončena v následujícím roce, ale pravdou zůstává, že ne všichni se tehdy smířili s její existencí v tomto místě.

Co by za to někteří dali, kdyby mohli spát v královské posteli s nebesy. Patrně většina z nás takovou vymoženost nemá ani doma, natož na táboře. Vrcholem štěstí táborníků je pevná postel, která nepadá a do které neteče. Slon si ovšem v roce 1996 poprvé dovolil značný

nadstandard. Opovrhl obyčejným spacákem a do své postele v chatě si nastěhoval peřiny. Dílo korunoval závěsy spuštěnými od stropu k podlaze, obrázkem s čínským drakem a dalšími doplňky ve stylu čínského salónku pochybné pověsti a nepochybného účelu.

„Já vám ukážu Indiány,“ prohlásil Slon na adresu celotáborové hry.

Každý, kdo toto veledílo zahlédl poprvé, se už u vchodu zlomil smíchy v pase a trvalo mu dost dlouho, než se uklidnil. Obzvlášť děvčata.

V roce 2003 byla zahájena postupná rekonstrukce srubu, který jednak měl v té době už něco za sebou a jednak svou velikostí nepostačoval potřebám oddílu. V první etapě byla odstraněna čelní veranda a vyrobena nová větší, která nahradila stávající boční. V dalších etapách byl postaven nový komín a zbourán starý krb, který nahradila křbová kamna. Postupně je likvidována boční veranda na jejímž místě bude vybudována nová přístavba. V závěrečné etapě pak dojde na novou střechu a současné zvýšení půdy, takže by měly odpadnout problémy s noclehem pro větší počet lidí.

Na mnoha pracích na tábořišti se podílí tzv. staří páni, což není nikdo jiný než bývalí aktivní členové oddílu, dnes tátové od rodin, kteří se zde čas od času sejdou a jako součást relaxace udělají velký kus práce. S tím ale souvisí něco, nad čím zapřísáhlí táborníci ohrují nos, a to je velké využívání současné techniky včetně elektrocentrály. Musíme se na to ale podívat z jiné strany. Nežijeme uprostřed divočiny, ale v dnešní uspěchané době, ze které se snažíme čas od času uniknout do přírody. A je to právě čas, kterého se nám nedostává a který se ze všech sil snažíme ušetřit co nejvíc. A využití techniky nám tuto možnost dává. Nová veranda byla postavena za víkend v sedmi lidech.

Pokračování příště - Další stavby

Rozestavěná „banka“ (1994)

INFORMACE A ZAJÍMAVOSTI

Připravované akce:

16. října
28. - 31. října
13. listopadu
27. listopadu

výprava
výprava
výprava
výprava

4. prosince

Uzlařská regata - 6. ročník

18. prosince

výprava

23. prosince

vánoční besídka

15. ledna
29. ledna
12. února

výprava
výprava
výprava

20. - 26. února

zimní tábor Jedlová

12. března
24. - 26. března
9. dubna
23. dubna

výprava
výprava
výprava
výprava

14. května

Vlajková hra - 7. ročník

14. května

výprava

28. května

Nouzovská Třístovka - 8. ročník

11. června
24. - 26. června
25. června
2. - 8. července
9. - 30. července
23. července

výprava
Velký tah
výprava
stavba tábora
letní tábor Nouzov
návštěvní den na táboře

Slavné výroky

Dudu při zdravotvědě:

Jaké jsou základní životní funkce?

Gagarin: Aby se klepala tepna.

Co je to resuscitace?

Janička: Otevření rány.

Fretka: Já mám reklamaci, ať mi mamka neposílá zmuchlaný pohledy.

Krtek: Došly mi slova.

Kryštof při zdravotvědě odpovídá na otázku, co je to 5T:

Ty vagy, to je těžký.

Míša: Takže to je teplo, ticho...

Kryštof: Vždyť ticho začíná na ť.

ByMee: Tedičku, vypadáš jak vajíčko, které se právě vylíhlo.

Kryštof: My jdeme pomalu, vychutnáváme si kilometry.

Kryštof před zodpovězením otázky, jak odstraní klíšťe se rozhlédne po okolí a odpoví:

Tenhle strom, to je vrba?

ByMee: Když chci, umím se chovat i slušně.

Binča: Krtku, umíš počítat?

Krtek: A do kolika?

Kryštof: Tome, dosychá oheň.

Kryštof: Kdybych neměl batoh, to by byl sprint, to bych přeskočil i auto.

Aleš: Jak rozdělujeme sekery?

Gagarin: Na ostré a tupé.

Kačka při poznávání přírody:

Kdo má koloucha?

Krtek: Já s Tedíkem.

ByMee: Krtek a adidasky? Vietnamky má!

Sini: Kryštofe, ty nemáš v kuchyni co dělat.

Kryštof: Já nemám kuchyň, já jsem v kuchyni.

otázka: Co je to pravidlo tří pevných bodů?

Johny: Pořád se držet, pevné boty.

otázka: Vyjmenuj uzle používané v horolezectví.

Annie: Prasíkův.

otázka: Jak ošetříš lano po použití?

Annie: Zamotám ho do klubička.

otázka: Co znamená označení I až X?

Vejdy: X = sjíždí dolů, I = leze nahoru.

(poznámka: je to obtížnost skály)

otázka: Jak se jmenuje naše nejvyšší hora?

Kuba M.: Ještěd

otázka: Jak se říká popruhům na hrudníku?

Aleš: Náprsníky.

otázka: Jakou obuv si vezmeš do skal a proč?

Janička: Boty.

otázka: Na co se používá Prusíkův uzel?

Kryštof: Všecko udrží.

otázka: Jaký minimální průměr musí mít jednoduché horolezecké lano, aby se s ním dalo lézt?

Kája: Gumové.

Fretka: Kosmasi, jak se jmenuje to, jak jsme se spolu v noci nervovaly?

Kosmas: Hlídká?

Ideální maskování diverzanta v poledne na širé louce

Takhle se vážou uzly levou zadní

Kuriozity ze světa

I mezi pyrotechniky se najdou tací, kteří jsou za kamarády jen převlečení